

РЕШЕНИЕ

№ 23748

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **119** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на М. П. Т. с ЕГН хх, адрес: [населено място],[жк], бл. № 283, вх. 4, ет. 1, ап. В6, чрез адвокат Г. Г. срещу Заповед № 3163-5634 от 25.11.2024 г. на началник отдел „Разследване“ в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П. (ОДМВР - П.), с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, във вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо и чл. 204, т. 4 от ЗМВР ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

В сезиращата съда жалба са изложени твърдения, че процесната заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че същата е нищожна поради липса на компетентност на наказващия орган да я издаде. Жалбоподателят излага аргументи, че при установяване на три и повече съществени дисциплинарни нарушения в рамките на една календарна година, какъвто е приел процесният случай, са налице системни нарушения по смисъла на § 1, т. 22 от ДР на ЗМВР, дисциплинарно нарушение по чл. 201, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и компетентен да наложи наказанието „забрана за израстване в длъжност“ на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е министърът на вътрешните работи на основание чл. 204, т. 1 от ЗМВР. На следващо място е посочено, че при установената от наказващия орган обстановка се касае за десет отделно установени нарушения, защото са посочени десет отделни и несвързани едно с друго досъдебни производства, като е следвало да определи наказание за всяко едно от тях и след това да определи едно общо наказание. В жалбата е посочено, че заповедта за образуване на дисциплинарно производство е с

посочен период на извършените нарушения от 05.12.2023 г. до 22.07.2024 г., а в заповедта за наказание периодът от 01.12.2023 г. до 23.10.2024 г. Също така са изложени доводи, че в заповедта за образуване не е определен състав на комисия, нито неин председател, а вместо това, е определен едноличен дисциплинарно разследващ орган, какъвто не съществува при провеждането на проверките по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Изтъкват се аргументи, че в заповедта не са посочени конкретните нарушения по всяко едно от посочените досъдебни производства, поради което липсват фактическите основания за издаването ѝ. Моли заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание – жалбоподателката редовно призована се явява лично, представлява се от адв. Г., които поддържа жалбата. Моли съда, заповедта за бъде отменена на посочените съображения в жалбата. Претендира присъждане на разноски по производството, като представя списък с разноски по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът по жалбата - началник на Отдел „Разследване“ при ОДМВР-П., редовно уведомен не се явява, не се представлява. Депозирана е молба, в която са изложени доводи, че процесната заповед е правилна и законосъобразна и моли съда същата да бъде потвърдена. Алтернативно, при отмяна на оспорената заповед, при присъждане на адвокатско възнаграждение, същото да бъде съобразено с разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за възнагражденията за адвокатска работа.

Административен съд София – град, след преценка на становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателката М. П. Т. с ЕГНхх е назначена в системата на Министерство на вътрешните работи на 24.11.2008 г., а от 01.07.2022 г. е заела длъжността старши разследващ полицай в сектор „Разследване Второ РУ П.“ към Отдел „Разследване“ при ОДМВР-П.. По време на службата ѝ е награждавана през 2011 г. с „Обявяване на благодарност“, а през 2020 г., 2021 г. и 2023 г. с „Писмена похвала“, всички издадени от директор на ОДМВР – П.. Спрямо Т. не са били налагани дисциплинарни наказания.

На 26.07.2024 г. на осн. чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, чл. 10 и чл. 30, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. е издадена Заповед с № 316з-3462 на началник Отдел „Разследване“ при ОДМВР-П. за извършване на проверка на данните, съдържащи се в Справка с № 3391р-7732 от 22.07.2024 г. по описа на 02 РУ – П., за да се установи извършено ли е нарушение на служебната дисциплина от старши разследващ полицай М. Т. като проверката е възложена на дисциплинарно-разследващ орган – началник сектор „Разследване РУ – Д. Д., РУ – Долна Митрополия и РУ - К.“. За обхвата на проверката бил определен периода от 05.12.2023 г. до 22.07.2024 г. Със заповед № 316з-4041 от 29.08.2024 г. и заповед с № 316з-4422 от 20.09.2024 г. е удължаван срока за образувано дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР срещу държавен служител в отдел „Разследване“ при ОДМВР-П.. С втората заповед срокът е удължен до 24.10.2024 г.

От приложената справка с № 3391р-7732 от 22.07.2024 г. е видно, че началник на сектор „Разследване - Второ РУ-П.“ е констатирал, че при проверени деветнадесет дела, които са били на производство при служителя М. Т., по нито едно от досъдебните производства не се наблюдава ритмично провеждане на разследване, а дори се наблюдавало липса на разследване и в по-голяма

част от делата е липсвало извършването на процесуални следствени действия (ПСД), а по други липсвали действия в продължение на месеци, сред които досъдебни производства със ЗМ № 576/2023 г.; ЗМ № 245/2024 г.; ЗМ № 141/2024 г.; ЗМ №158/2024 г.; ЗМ № 614/2023 г.; ЗМ № 58/2024 г.; ЗМ № 88/2024 г.; ЗМ № 550/2023 г.; ЗМ № 94/2024 г.; ЗМ № 105/2023 г.

В хода на проверката дисциплинарно-разследващия орган (ДРО) е изискал и получил справка с № 3391р-8574 от 14.08.2024 г. за натовареността на инспектор М. Т., от която е установил, че за периода от 01.12.2023 г. до 26.07.2024 г. служителят е разследвал общо 52 броя досъдебни производства, при средна натовареност 59 броя досъдебни производства на разследващите полицаи от сектор „Разследване“ при „Второ РУ- П.“, като за същият период е приключила 33 броя досъдебни производства при средно 39 броя досъдебни производства в сектора. Също така установил, че е отсъствала от работа общо 81 броя работни дни, вследствие на отпуск поради временна неработоспособност и платен годишен отпуск в периода от 04. 09.2023 г. до 22.07.2024 г., в който период били общо 220 броя работни дни. Приел, че Т. е била на работа повече от половината работни дни в календарната година, и е имала обективна възможност за извършване на процесуални действия и действия по разследването по възложените ѝ досъдебни производства.

Издадена е покана с рег. № 257р-6546 от 01.08.2024 г. за даване на писмени обяснения по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. От инспектор М. Т. са приложени обяснения с рег. № 257р-7016 от 15.08.2024 г. в които са развити доводи, чрез проверяваният период са извършвани ритмично ПСД като за установените забавяния и „липса на извършени ПСД в някои от ДП“ са налични обективни причини.

С покана от 26.09.2024 г. от разследващ полицай Т., в срок до три дни са изискани досъдебни производства с посочени конкретни номера. В протокол рег. № 257р-8911 от 15.10.2024 г. ДРО е констатирал, че жалбоподателката не е представила изисканите досъдебни производства, както и писмени обяснения за причините за непредставянето на исканите досъдебни производства.

За резултатите от извършената проверка е изготвена Справка с № 257р-9220 от 23.10.2024 г., с която дисциплинарно разследващия орган е установил, че М. Т. с бездействие изразяващо се в неизвършване на необходимите действия по разследването, съобразно разпоредбите по НПК по 12 броя досъдебни производства, несъбирането на необходимите доказателства в най – кратки срокове без да са налице конкретни причини, не е изпълнила служебните си задължения, регламентирани в типова длъжностна характеристика за длъжността младши разследващ полицай – старши разследващ полицай за това и предложил за извършеното през периода 04.09.2023 г. до 22.07.2024 г. нарушение на служебната дисциплина от инспектор М. П. Т. – старши разследващ полицай в РУ в сектор „Разследване – Второ Ру-П.“ към отдел „Разследване при ОДМВР-П.“ представляващо „неизпълнение на служебни задължения“, по смисъла на чл. 20, ал. 1, т. 11, предложение първо от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година. Същата е връчена на М. Т. на 24.10.2024 г.

С покана за даване на писмени обяснения с рег. № 316 р-39077, връчена на служителя Т. на 04.11.2024 г. е изискано Т. в писмени обяснения да отговори „има ли обективни причини, които са възпрепятствали планирането на действия и тяхното извършване, така че да осигурите своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по възложените ви за

работа досъдебни производства“, посочени в поканата.

С протокол рег. № 316р-40956 от 18.11.2024 г. дисциплинарно наказващия орган е констатирал, че от справка в деловодната система на ОДМВР- П. не са били депозиран писмени обяснения или възражения в указания срок до 11.11.2024 г.

Впоследствие със Заповед № 316з-5634 от 25.11.2024 г. на началник отдел „Разследване“ при ОДМВР-П. е прието, че са установени елементите от фактическия състав на нарушението и на осн. чл. 194, ал. 2, т. 2, във вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11, предл-е първо и чл. 204, т. 4 от ЗМВР, като на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година, тъй като дисциплинарно наказващия орган е приел, че в периода от 01.12.2023 г. до 23.10.2024 г. в [населено място] инспектор М. П. Т., старши разследващ полицай в сектор „Разследване“ при „Второ РУ-П.“ не е извършила необходимите процесуални действия, като е допуснала забавено разследване по 10 броя досъдебни производства: ДП ЗМ № 550/ 2023 г по описа на Второ РУ- П., ДП пр.пр. № 6812/2023 г., ДП ЗМ № 576/2023 г. по описа на Второ РУ- П., ДП пр. пр. № 5792/2023 г. по описа на ОП-П.; ЗМ № 245/2024 г. по описа на Второ РУ- П., ДП пр.пр. № 3062/2024 г. по описа на РП-П.; ЗМ № 141/2024 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр.пр. № 1625/2024 г. по описа на РП-П.; ЗМ № 158/ 2024 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр. пр. № 2713/ 2024 г. по описа на РП-П.; ЗМ № 614/2023 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр. пр. № 6476/2023 г. по описа на РП- П.; ЗМ № 58/2024 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр.пр. № 1403/2024 г. по описа РП-П.; ЗМ № 88/2024 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр.пр. № 8030/2024 г. по описа на РП-П.; ЗМ № 94/2024 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр.пр. № 1325/2024 г. по описа на РП- П.; ЗМ № 105/2023 г. по описа на Второ РУ-П., ДП пр.пр. № 1290/2023 г. по описа на РП- П. и по този начин не е предприела необходимите мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по водените досъдебни производства, като събира в най-кратък срок необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, съгласно чл. 203 ал. 2 от НПК, да планира дейността по възложените й досъдебни производства, като набелязва действията и поредността, в която трябва да се извършат, което й е било вменено като задължения с типова длъжностна характеристика на длъжността „младши разследващ полицай - старши разследващ полицай в РУ“ в сектор „РУ-Разследване...“ с № 3286р-3407 от 22.01.2018 г.

Процесната заповед е връчена на служителя М. Т. на 05.12.2024 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 18.12.2024 г. пред Административен съд София – град.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал дисциплинарна преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Заповедта е връчена на жалбоподателят на 05.12.2024 г. Същата е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по предвидения в закона ред, в предвидената писмена форма и от лице – неин пряк адресат, по отношение на което е постановено дисциплинарно наказание и за което в този смисъл заповедта е неблагоприятна, поради което жалбата е процесуално допустима.

По отношение на претендираната нищожност, съдът е длъжен служебно да следи за нея и същата не е обвързана със срок. Според нормата на чл. 146, във вр. чл. 168 от АПК, съдът следва да

провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 204, т. 4 от ЗМВР – началник на отдел „Разследване“ при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., като служител на ръководна длъжност, заемал длъжността към момента на постановяването на заповедта, съгласно Акт за встъпване в длъжност с № 316р-13857 от 13.04.2023 г., е компетентен да налага наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи - мъмрене, писмено предупреждение и порицание, а съгласно чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на началник на отдел „Разследване“ при ОДМВР – П. е предоставено правото да бъде дисциплинарно наказващ орган за наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗМВР.

По делото не е спорно, а и от представените доказателства – кадрова справка, се установява, че жалбоподателката М. П. Т. от 01.07.2022 г. е заемала длъжността старши разследващ полицай в сектор „Разследване“ при Второ РУ П. към Отдел „Разследване“ при ОДМВР-П..

С оглед на гореизложеното, настоящата съдебна инстанция не приема, възражението на жалбоподателя, че процесната заповед е нищожна, тъй като е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия.

За съда, процесната заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалните разпоредби, които опорочават заповедта до степен на отмяна, поради следното:

В разпоредбата на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР е посочено, че за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение, дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. Проверка не може да се разпорежи по постъпил анонимен сигнал, освен в случаите, в които в него се съдържат достатъчно данни относно времето, мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че служител на МВР е извършил дисциплинарно нарушение. А съгласно нормата на чл. 30, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в министерството на вътрешните работи, издадена от Министъра на вътрешните работи (Обн. ДВ. бр. 59 от 16 юли 2021 г., изм. ДВ. бр. 55 от 27 юни 2023 г.), компетентният дисциплинарно наказващ орган разпорежда проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР с писмена заповед, като в нея определя състав на проверяваща комисия и нейния председател.

В процесният случай дисциплинарно наказващ орган е издал Заповед с № 316з-3462 за извършване на проверка на данните, съдържащи се в Справка с № 3391р-7732 от 22.07.2024 г. по описа на 02 РУ – П., за да се установи извършено ли е нарушение на служебната дисциплина от старши разследващ полицай М. Т. като проверката е възложена на дисциплинарно-разследващ

орган – началник сектор „Разследване РУ – Д. Д., РУ – Долна Митрополия и РУ - К.“, което е в нарушение на чл. 30, ал 1 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, тъй като дисциплинарно наказващ орган е бил длъжен със издаване на заповедта да определи състав на комисията и неин председател. Възлагайки проверката на един служител, а не на състав от проверяващи с определен председател, е съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед. Извършване на проверка от един служител е недопустимо с оглед обективното и безпристрастното ѝ извършване. С оглед на изложеното, съда не приема за нужно да изследва спазена ли е процедурата в следващите ѝ етапи.

По отношение на материалния закон се установява, че от изложеното в справката с рег. № 3391р-7732 от 22.07.2024 г. за период 05.12.2023 г. до 22.07.2024 г., за какъвто период е издадена и заповедта за проверка, а в самата оспорена заповед, неизпълнението на служебните задължения от страна на служителя се изразява в това, че в периода от 01.12.2023 г. до 23.10.2024 г., е нарушил задълженията си на разследващ орган като не е извършил действия по разследването по 10 броя досъдебни производства, с което не е осигурил своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването. От друга страна в представената справка са описани редица действия, извършени от служителя, именно във връзка с разследването по всяко едно посочено досъдебно производство.

Дисциплинарно наказващият орган въз основа на справката е приел, че жалбоподателката е извършила нарушение на служебното си задължение, вменено със специфичната длъжностна характеристика като не е предприела необходимите мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по водените досъдебни производства, като събира в най-кратък срок необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, чл. 203, ал. 2 от НПК.

За вмененото нарушение, настоящият съдебен състав намира, че както в справката, така и в издадената заповед не е посочено точно в какво се изразява това неизпълнение на служебните задължения, свързано с осигуряване провеждане на разследването в разумен срок.

Посочени са двете хипотези на нормата на чл. 203 от НПК, а именно ал. 1 и ал. 2. Съгласно нормата на чл. 203, ал. 1 от НПК, разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването. Безспорно и независимо от отсъствието си по уважителни причини, от административна преписка се установява, че М. Т. е извършвала действия по разследване, ръководейки се от указанията на прокурора. А съгласно чл. 203, ал. 2 от НПК - разследващият орган е длъжен в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора. Следва да се има предвид, че никъде в НПК, не е конкретизирано какво означава „най-кратък срок“, респективно период от брой дни. Ноторно известен факт е, че всяко едно образувано досъдебно производство, образувано за определено извършено престъпно деяние, протича в различни интервали от време, свързани с извършване на действия по разследване. Няма легална дефиниция на понятието „разумен срок“, тъй като няма как да се определи

единен разумен срок за всички дела. За това такъв срок се определя за всеки конкретен случай, съгласно няколко критерии. Спазването на изискването за разглеждане и решаване на делото в разумен срок, следва да бъде съобразено със сложността на делото, поведението на обвиняемия, както и на съответните компетентни органи. Когато преценява дали едно наказателно производство е продължило прекомерно, съдът използва свои критерии, а именно: „...разумният характер на времетраенето на производството се преценява, както с оглед обстоятелствата по случая, така и с оглед установените в практиката на съда критерии за преценка, в частност сложността на делото, поведението на жалбоподателя и на компетентните власти (дело П. и С. срещу Ф., жалба № 25444/94, дело П. срещу Гърция, Решение от 23 септември 1998 г., дело Ф. срещу Ф., жалба № 30979/96). Съдът в своята практика неизменно приема като начален момент за отчитане продължителността на производството не датата на неговото образуване, а датата, на която на лицето е било повдигнато обвинение или датата, на която то е било задържано в рамките на вече образуваното наказателно производство. Крайният момент се свързва с датата на окончателното влизане в сила на присъдата или с датата на прекратяване на наказателното преследване. В случая бездействие, съответно неизпълнение на служебни задължения би било налице, ако Т. наистина не е предприемала никакви действия по разследванията и не е искала удължаването на сроковете за разследване по предвидените в НПК способи, което се опровергава от приложените писма.

Изложеното налага извода, че административният орган, въпреки дадената му възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, не можа да установи в цялост, съгласно нормата на чл. 170, ал. 1 от АПК, съществуването на фактическите основания, посочени в заповедта и изпълнение на законовите изисквания при издаването ѝ. Всеки административен акт, следва да отговаря на законовите изисквания, визири в чл. 59, ал. 2 от АПК, като тяхното неизпълнение е основание за неговата отмяна. Независимо, че в атакуваната заповед са изложени множество факти, свързани с провеждането на разследването по посочените в заповедта 10 броя досъдебни производства, не става ясно точно какви процесуални действия, и в какъв срок е следвало да извърши оспорващият, за да може досъдебните производства да завършат своевременно, законосъобразно и успешно, което на практика е лишило издаденият административен акт от ясни и точни мотиви.

Съгласно нормата чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактически основания за издаването му. Това са именно конкретни факти, въз основа, на които административният орган да упражни предоставената му компетентност. Съдебният контрол в случая следва да се извърши по отношение на изложените мотиви в акта. Предвид липсата на описание на конкретните действия, които не са извършени в сроковете по НПК от страна на М. Т. в досъдебното производство, съдът не може да извърши преценка налице ли са предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание. Липсата на доказателства за възникване на материалноправните предпоставки, даващи възможност на органа да упражни предоставените му от закона правомощия е абсолютно основание за отмяна на оспорената заповед, тъй като това предполага наличие на юридически факт, пораждащ упражненото от него публично субективно право.

Също така, следва да бъде отбелязано, че със заповедта за възлагане на проверката е посочен обхват на същата за период от 05.12.2023 г. до 22.07.2024 г., а наказанието е наложено за период от 01.12.2023 г. до 23.10.2024 г., като за съда е недопустимо да бъде налагано наказание включващо предхождащи дни извън обхвата на проверката, когато този срок не е изменен с последваща заповед, включваща и този период, тъй като в разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 5 от Инструкция № 81213-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР е посочено, че дисциплинарно наказващият орган при наличие на данни за промяна в първоначалната квалификация на нарушението изменя заповедта, с която е разпоредена проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, и връща материалите на проверяващата комисия.

С оглед на изложеното, съдът приема оспорената заповед за незаконосъобразна, издадена в нарушение процесуалните правила и на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 750.00 лв. Към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие с адв. Г. Г., от 03.12.2024 г., размерът на минималното възнаграждение по дела по ЗМВР е 750 лева, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа. Съгласно договора за правна защита и съдействие, договореният размер е заплатен в брой - 750.00 лв., който съответства на горепосочената норма, на фактическата и правна сложност на спора, поради което отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, първо отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. Т. с ЕГН хх, адрес: [населено място],[жк], бл. № 283, вх. 4, ет. 1, ап. В6, Заповед № 3163-5634 от 25.11.2024 г. на началник отдел „Разследване“ в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, във вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо и чл. 204, т. 4 от ЗМВР ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П. да заплати на М. П. Т. с ЕГН хх сумата от 760.00 лева, представляваща разноски по делото.

На основание чл. 211, пр. последно от ЗМВР решението на Административния съд по спорове за налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 не подлежи на касационно оспорване.

съдия: